

τῆς μνήμης ὑμῶν τὴν παράκλησιν ἐν τῇ καρδίᾳ λεληθότως
 φῶς ἐργασαμένης. Δέομαι τοίνυν ὑμῶν, ὦ τῶν Χριστιανῶν
 45 θεῖος σύλλογος, τὸ ἅγιον ἄθροισμα, ὦ ἱερὸς λαός, δεήθητε ὑπὲρ
 ἔμοῦ· διότι οὐκ ἔτι φέρω μὴ εὐρηθῆναί με ἔξω τῆς ποιμνῆς,
 ἔξω τῆς σαγήνης, ἀλλ' ἐνδον τοῦ ἀμπελωνος, ἔσω τοῦ παρα-
 δείσου, ἵνα σὺν ὑμῖν εὐρηθῶ ἐν αὐτῷ » καὶ « ἰδόντες τὸ ἔμῳ
 τραῦμα φοβήθητε. » Οὔτε γὰρ ὁμολογεῖν αἰσχύνομαι, οὔτε
 50 πλειστάκις λέγειν ὀκνῶ. Ἦσχύνθη γὰρ ὅτε ἦσχύνθην.

Καὶ ἀναγνόντες μου τὴν ἐπιστολὴν, διαπέμψασθε πάσῃ τῇ
 ἀδελφότητι, ἀδιαλείπτως εὐχόμενοι « πρὸς τὸ ἐπιστρέψαι
 ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ, ἵνα σώσητε καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς
 καὶ καλύψητε πλῆθος ἁμαρτιῶν »· καὶ μεχρὶ μὲν τούτου κατα-
 55 παύσω τὸν λόγον.

4. Πρὸς σὲ δέ μοι ὁ λόγος, ὦ ποθεινότατε καὶ θεοφιλέστατε
 ἀδελφέ καὶ πάτερ. Καὶ γὰρ ὡς πατέρα ἐπιγράψασθαι καὶ ὡς
 ἀδελφῷ τὰ πρέσβεια δοῦναι οὐδέποτε ἀμφέβαλον. Ἀπαιτῶ
 γὰρ τι πλεόν σε τῆς κοινῆς ἀδελφότητος· ὥσπερ οἱ νέοι τῶν
 5 παίδων, κἂν ἀσχημόνως παίζωσιν εἰς κόλπους πατέρων,
 οὐδέποτε τοῦ πατρικοῦ σπλάγχνου ἀποθέσθαι ἐλπίζουσι, τῇ
 ὑπερβολῇ τῆς πατρικῆς διαθέσεως πεποιθότες, ἀλλ' ἔμοι καὶ
 ταῦτα ἤρκεσεν· καὶ γὰρ μὲν ἴσως ἀξίαν τὴν τιμωρίαν τῶν πρατ-
 τομένων ὑπέχω, ἀλλὰ ἀναμιμνήσκου μου αὐτός, θεοφιλέστατε
 10 πάτερ, μὴ πῶς ἀσπλαγχνίας δίκην δῶς ἐπὶ τῷ δικαιοκρίτη